

קוֹנְטֵרַס

פְּלֵאֵי הַחַיִּים

יִגְלֶה נֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת פְּלֵאֵי חַיֵּי הָאָדָם, אֵיךְ שְׁכַל
מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּיָמֵי חַיֵּי הֶבְלוֹ עַל הָאָדָמָה, הַכֹּל
פְּלֵאֵי פְּלְאוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק
מֵעַמָּד בְּכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.

*

בְּנוֹי וּמֵיֶסֶד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אָדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אָנִים לִיה
רַבֵּי נַתָּן מִבְּרֶסְלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,

וּמִשְׁלָב בְּפֶסוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִגְּמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֹהַר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תוֹבֵב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: כָּל חַיֵּי הָאָדָם הֵם
פְּלֵא גָדוֹל מְאֹד, פְּלֵא פְּלֵאִים, וְעַל-כֵּן
אָסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר
עָלָיו; כִּי צָרִיךְ לְדַעַת, אֲשֶׁר תַּכְלִית
הַיְדִיעָה שְׁלֹא נִדַע, וְאִין יוֹדְעִים כָּלֵל
'מָה' ו'מִי' ו'אֵימַת', מַה נִּקְרָאת עֲלֶיהָ
וּמַה נִּקְרָאת יְרִידָה, שְׁזֶה סוּד פְּלֵאֵי
הַחַיִּים, שֶׁהַחַיִּים הֵם פְּלֵא אֶחָד גָּדוֹל.
וְעַל הָאָדָם רַק לְהַמְשִׁיךְ לַחַיּוֹת עִם חַי
הַחַיִּים, הֵינּוּ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁבְּכָל מַעֲמָד
וּמְצָב שֶׁנִּמְצָא יִמְצָא אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

(אמרי מוהר"ש, חלק ב', סימן תר)

קונטרס

פְּלֵאֵי הַחַיִּים

א.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר פִּי חַיֵּי הָאָדָם
בְּזֶה הָעוֹלָם הֵם פְּלֵא גָדוֹל, פְּלֵאֵי פְּלֵאִים, לְמַעַלָּה
מִשָּׁכַל אָנוּשֵׁי לְגַמְרֵי, שׁוֹלְחִים נְשָׁמָה מִהָעוֹלָמוֹת
הָעֲלִיוֹנִים אֶל עוֹלָם הַזֶּה, הַמָּלֵא גִשְׁמִיּוֹת וְעֲבִיּוֹת,
הָעֲלָמוֹת וְהַסְּתָרוֹת, עַד שְׁשׁוֹכַח לְגַמְרֵי בְּזֶה
הָעוֹלָם מֵאֵין בָּא וְלֵאֵן הוּא צָרִיךְ לַחֲזוֹר, וְשֶׁהוּא רַק
לְזִמָּן קָצָר מְאֹד מְאֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְנִשְׁמָתוֹ נִתְּלַבְּשָׁה
בְּגוֹף עָכוּר רַק בְּשִׁבִיל תְּכֵלִית מְסִימָת, וּמְחַמַּת
שְׂאִין אָדָם זוֹכֶה לִישׁוּב הַדַּעַת הַזֶּה, עַל פֶּן עוֹבְרִים
עָלָיו בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים קָשִׁים
וּמְרִים מְאֹד, עַד שָׂרֵב בְּנֵי-אָדָם קָשָׁה וְכָבֵד לָהֶם
לְעַמֵּד תַּחַת הַלַּחַץ וְהַדְּחָק וְהַצְּמָצוּם שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם

בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמְרַגְּשִׁים כָּל מִינֵי מְרִירוֹת בְּחַיֵּיהֶם, וְתָמִיד
 מִתְקוּטָטִים וְרַבִּים עִם כָּל בְּנֵי-אָדָם, וְכָל מִי שֶׁנֶּעְתָּק
 עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, הוּא נִכְנָס אֶל תּוֹךְ עֲבִיּוֹת
 וְגִשְׁמִיּוֹת, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם, שֶׁכָּל-כֶּף נִפְלוּ בְּעַמְק
 חֲשָׁךְ וְעֲבִיּוֹת, עַד שֶׁשָּׁכְחוּ לְגַמְרֵי מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ,
 וְנִתְלַבְּשׁוּ בְּלִבוֹשֵׁי טֹבַע, שֶׁנִּדְמָה לָהֶם כִּי אֵין כָּאֵן
 רַק טֹבַע, וְכָל דְּאֵלִים גָּבֵר, וּמִזֶּה בָּאִים לָהֶם כָּל מִינֵי
 צָרוֹת וְיִסוּרִים, דִּחְקוֹת וְקִטְנוֹת, חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת,
 קִטְטוֹת, מְרִיבוֹת וּנְכוּחִים עִם אַחֲרִים, וְכֶף עוֹבְרִים
 אֶת יְמֵי חַיֵּיהֶם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַד שֶׁהֵם מִתְפַּלְּאִים
 עַל "פְּלְאֵי הַחַיִּים" לָמָּה הִצְרָכּוֹ לְהִבְרָא, וּמָה
 הַתְּכִלִּית מִכָּל הַסֶּבֶל הַקָּשָׁה הַזֶּה שֶׁסּוֹבְלִים, וְעוֹבְרִים
 עֲלֵיהֶם מָה שֶׁעוֹבֵר, אָבֵל בְּאַמֶּת כִּשְׂאָדָם זוֹכָה
 לְקִצָּת יִשׁוּב הַדַּעַת, וּמִתְחִיל לְהִתְבוּנֵן אֵיךְ שֶׁבְּאַמֶּת
 אֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר
 הוּא, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ מִתְלַבֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי
 דוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם כִּסָּא לְאֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ,
 אִתָּהּ הוּא קֹדֶם שֶׁבְּרָאת אֶת הָעוֹלָם, וְאִתָּהּ מִשְׁבְּרָאת
 אֶת הָעוֹלָם אֵין שׁוּם הִפְרָשׁ אֲצִלוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, בֵּין
 קֹדֶם הִבְרִיאָהּ אוֹ לְאַחַר הִבְרִיאָהּ, וְתִכְף-וּמִיד
 כִּשְׂאָדָם חוֹקֵק בְּדַעַתוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, אֲזִי מִתְחִיל
 לְרְאוֹת וּלְהִבִּין, לְהִשְׁכִּיל וּלְהִרְגִישׁ אֶת "פְּלְאֵי

פלאי החיים

תה

החיים", איך שכל ימי חיי הבלו של האדם בזה העולם הם פלאי פלאים, ואין יודעים כלל, ואז כל מגמתו היא רק איך להשיג את רוחניות חיות אלקותו יתברך בזה העולם, כי הוא מקשר את העולם הזה אל עולם הבא, ואז באמת מתחיל להשיג השגות גבוהות, וזו מדרגת הצדיקים הקדושים, אשר זכו כבר לזכך עצמם מכל וכל, עד שאין אצלם שום הפרש בין קדם הבריאה לבין אחר הבריאה, תמיד מוצאים את אמת מציאותו יתברך, ועל-ידי שמקשרים את העולם הזה בעולם הבא, הם זוכים להשיג השגות גבוהות בסודות ורזי התורה, כי בכל דבר בזה העולם גנוזה וטמונה תורה עמקה, כי הבריאה נבראה רק על-ידי התורה הקדושה, כי הסתכל הקדוש-ברוך הוא בתורה וברא את העולם, ועל-פן בכל פרט ופרט מעסקי העולם הזה גנוזה ונסתרת בו תורה גבוהה עד מאד, והצדיקים הזוכים לקשר את עולם הזה אל העולם הבא, על-ידי-זה הם באמת משיגים השגות גבוהות, כי עסקי העולם הזה משמשים כסא לאלקותו יתברך, ואז חיים הם חיים ערבים ומתקים, וחיים בעולם הזה כדגמת העולם הבא, ומסלקים ומבטלים מעצמם כל מיני

דינים ומריבות, מחלקת ונכוחים.

לזאת ראה, אהובי, בני, מה לפניך, הבחירה
 בידך אם לעזוב, חס ושלום, את ידיעות אלו,
 ולשכח ממנו יתברך מרוחניות חיות אלקותו
 יתברך, ולהמשיך את עצמך אל הטבע והגשמיות
 והחשך, ולהסתכסך עם בני-אדם במריבות,
 מחלקת ונכוחים, ולעקר עצמו משרשו העליון, עד
 שישכח לגמרי מי הוא, מאין בא ולאן צריך לחזור,
 ומי ברא את העולם, ומי מחיה את העולם כלו או
 לבחור בו יתברך, ולידע אשר כל מה שעניו רואות
 ואזניו שומעות וחתמו מרגיש, ואיפה שרק הולך,
 ובכל תנועה שרק מתנועע, שם אלופו של עולם
 — הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, כי אין בלעדיו
 יתברך כלל, וככה ברא הקדוש-ברוך-הוא את
 עולמו כדגמת פרי עם קלפה חיצונית, ופנימיות
 אורות וכלים הפרי היא פנימיות אורות חיות
 אלקותו יתברך, המחיה, מהנה ומקים את כל
 הבריאה בלה, והקלפה היא חיצונית הפלים
 המעלימים ומסתירים את אמתת מציאותו יתברך.

בני, בני! חכם וראה מה לפניך, הנה אתה

פלאי החיים

תז

יכול לזכות לאורות צחצחות, להפך את כל ירידותיך ונפילותיך אל עליות גדולות, ולהשיג השגות גבוהות פלאי פלאות מ"פלאי החיים" אם רק תדבק עצמך באין סוף ברוך הוא, או, חס ושלום, אתה יכול להשאיר בנוקבא דתהומא רבא, בחשך ובעביות, בגשמיות, בשקר וברע, במחלקת ובמריבות שבזה העולם, ודבר זה הוא מ"פלאי החיים", אשר קשה להבין ולהשכיל, כי איך יכולים להיות שני הפכים בנושא אחד, ועל קטב זה מסתובבת כל הבריאה כלה, אם האדם מבטל את שכלו וחקמתו המדמים, ומקיים את מצוות התורה בתמימות ובפשיטות, ואינו חוקר שום חקירות של הבל, רק מתמיד בלמוד התורה הקדושה, ומכניס עצמו בתוך האמונה הקדושה, אז זוכה להשיג את "פלאי החיים", וזוכה להדביק העולם הזה בעולם הבא, וחי חיים נעימים, ערבים ומתקים, ושום דבר שבעולם לא יכול לשבור אותו, ומכל שכן שלא יוכל לפל, מאחר שמוצא תמיד את אמתת מציאותו יתברך, או, חס ושלום, ימשך אחר טפשים, מינים ואפיקורסים, אשר עוקרים עצמם מחי החיים, ונמשכים אל זבל זהמת הכפירות, ונעקרים לגמרי רחמנא לישזבן, שאז

יֹרְשִׁים גִּיהֲנוּם עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם; וְעַל-כֵּן, בְּנֵי, בְּנֵי,
רְאֵה וְחַכֵּם מַה לְּפָנֶיךָ, וְתִרְאֶה לְבַחֵר בְּטוֹב, וְתִשְׁפִּיל
וְתִבִּין אֶת "פְּלֵאֵי הַחַיִּים", וְאִז טוֹב לְךָ בְּזֶה וּבְבָא
לְנִצַּח נְצָחִים.

ב.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבֵי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי חַיֵּי הָאָדָם
בְּזֶה הָעוֹלָם הֵם פְּלֵא גָדוֹל, פְּלֵאֵי פְּלֵאִים, עַד שְׂאִין
שׁוּם בְּרִיָּה יְכוּלָה לְעַמֵּד עַל "פְּלֵאֵי הַחַיִּים", כִּי
עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל מִינֵי
עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, נְפִילוֹת וְהַשְׁלָכוֹת, צָרוֹת וְיִסּוּרִים,
קְטָנוֹת וְדִינִים, הֶרְחָבוֹת וְהַמְתָּקוֹת, שְׂמֻחוֹת
וּמְרִירוֹת, צַעַר וּמְכַאוּבִים, יְשׁוּעוֹת וְחֲסָדִים, פְּלֵאֵי
פְּלֵאִים, מְגֹדֵל הַשְּׁנוּיִים שֵׁישׁ בְּזֶה הָעוֹלָם בֵּין
בְּנֵי-אָדָם, עַד שְׁכָל הַחַיִּים הֵם פְּלֵא אֶחָד גָּדוֹל, כִּי
מַה שְּׁלֹזָה צָרָה לָזֶה שְׂמֻחָה, וּמַה שְּׁלֹזָה יְרִידָה לָזֶה
עֲלִיָּה, וּמַה שְּׁלֹזָה נֶעֱם וְעֶרְבוֹת לָזֶה מְרִירוֹת וְצַעַר,
כִּי גֹדֵל הַשְּׁנוּיִים שֵׁישׁ בְּזֶה הָעוֹלָם בֵּין בְּנֵי-אָדָם, זֶה
לֹא נִתֵּן לְהַסְבִּיר כְּלָל, וְעַל-כֵּן כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ הִיא
פְּלֵא גָדוֹל, פְּלֵאֵי פְּלֵאִים, פְּלֵאֵי הַחַיִּים, וְאִי אֶפְשָׁר
לְבוֹא וּלְהַשִּׁיג וּלְהַגִּיעַ אֶל הַתְּכֵלִית הָעֲלִיוֹנָה, כִּי אִם

כְּשֶׁזוֹכִים לְבַחַר בְּטוֹב, הֵינּוּ בְּקִיּוֹם מְצוּוֹת מְעֻשְׂיוֹת
וּלְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וּבְזֶה שֶׁהָאָדָם בּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְקִיּוֹם הַמְצוּוֹת,
נַעֲשִׂים אֲצֵלוֹ כְּלִים לְהַשִּׁיג אֶת "פְּלְאֵי הַחַיִּים",
וְזוֹכֶה לְהִרְגִישׁ עֲרֵבוּת, נְעִימוּת, זִיו, חֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלָיו לְרָעָה, נוֹפְלִים
תַּחְתָּיו; וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְבַחַר
בְּקִיּוֹם מְצוּוֹת מְעֻשְׂיוֹת דִּיקָא, וְכָל מְצוּוֹת הַבָּאָה
לְיָדְךָ תַעֲשֶׂיהָ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְכֵן תִּשְׁקַד עַל
דְּלִתוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְאִז תִּהְיֶה נַעֲשֶׂה כְּלִי לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל "פְּלְאֵי
הַחַיִּים", וְשׁוּם דָּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְתָמִיד
תִּזְכֶּה לְהַפְּךָ אֶת הַמְרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת, אֶת הַחֲשָׁךְ
לְאוֹר, אֶת הַסְּכָלוֹת לְחֲכָמָה, אֶת הַצַּעַר וְהִיסוּרִים
לְהִרְחָבָה, לְנַעַם וְעֲרֵבוּת, וְאִז יִהְיֶה תָּמִיד טוֹב לְךָ,
כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי כְּפִי שֶׁהָאָדָם בּוֹחֵר בְּקִיּוֹם מְצוּוֹת
מְעֻשְׂיוֹת, וְשׁוֹקֵד עַל דְּלִתוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי
הַתּוֹרָה הִיא חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְהַכְנִיס
עֲצָמוֹ אֶל תּוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְשׁוֹקֵד בָּהּ
בְּשִׂקִידָה רַבָּה, עַל-יְדֵי-זֶה נִטְהָרִים מִחוּ וְדַעְתּוֹ,
וְזוֹכֶה לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל, לֵידַע וּלְהִתְבּוֹנֵן בְּ"פְּלְאֵי-
הַחַיִּים", וְזוֹכֶה לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וְאִין

פְּלֵאֵי הַחַיִּים

תי

לוֹ עֵסֶק עִם אַחֲרִים כָּלֵל, רַק זֹכָה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ
תָּמִיד בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשִּׁיג אֶת "פְּלֵאֵי
הַחַיִּים".

ג.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי אֶחָד
מִ"פְּלֵאֵי הַחַיִּים" הוּא הַסְּפִקוֹת שֶׁנִּכְנָסִים מִפְּעַם
לְפַעַם אֶל לֵב הָאָדָם, עַד שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לְתֵן עֵצָה
לְנַפְשׁוֹ, אֵף הָאָדָם הַחָכָם וְהַפְּקִחַ הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר,
הַרְבֵּה פְּעָמִים הוּא בָּא וְנִכְנָס בְּמַבּוּי סְתוּם, וְאֵינוֹ
יוֹדֵעַ לְשִׁית עֵצָה לְנַפְשׁוֹ כְּדַת מֶה לַעֲשׂוֹת, פְּעַם
עוֹלָה לוֹ לַעֲשׂוֹת כְּכָה, וּפְעַם עוֹלָה לוֹ לַעֲשׂוֹת
אַחֲרָת, וְזֶה אֶחָד מִ"פְּלֵאֵי הַחַיִּים", כִּי רוֹאִים
בְּנֵי-אָדָם שֶׁבְּכָל פָּרֵט וּפָרֵט הֵם יְכוּלִים לְתֵן עֵצָה
לְנַפְשָׁם, אֲבָל גַּם לָהֶם בָּאִים הַרְבֵּה פְּעָמִים סְפִקוֹת,
וְהֵם נִכְנָסִים בְּאִיזָה מְבּוּי סְתוּם, וְאֵי אֶפְשָׁר לְצַאת
מִזֶּה כָּלֵל, וַיֵּשׁ שְׁכָל-כָּף מִתְּפִלְאִים אֵיךְ זֶה שֶׁקִּשָּׁה
לָהֶם לְתֵן עֵצָה לְנַפְשָׁם, וּבְאַמֶּת הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
כִּי בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שָׁם אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְכָל
צָרָתָם לוֹ צָר (יִשְׁעֵיהֶוּ סג, ט), הֵינּוּ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ רוֹצֵה
וְחַפֵּץ מְאֹד, שְׁכָל בְּרִיָּה בְּזֶה הָעוֹלָם תִּחְזֹר אֵלָיו

פלאי החיים תיא

יתברך, ותכירו פנים אל פנים, הינו שיזכה להשיג את אמתת מציאותו יתברך, איך שאין בלעדיו יתברך כלל, וטבע של אדם המסתובב בזה העולם הגשמי והחמרי, שהוא שוכח ממנו יתברך, ועל-כן הקדוש-ברוך-הוא מכניסו מפעם לפעם בסבך כזה, שהוא אינו יודע איך לצאת מהסבך, ואז ההכרח לו לסגור עיניו ולהתחיל לבכות אליו יתברך: "רבוננו של עולם, מה עושים", וככל שהאדם נמצא בהסתר ובהעלם, שנעלמת ונסתרת ממנו אמתת מציאותו יתברך, כמו-כן נסתבך בסבוכים יותר גדולים, והכל כדי שישגור ויעצם עיניו, ויבכה: "אוי מה עושים, ואיך נותנים לעצמי יצאה"? ! ולכן ראה, אהובי, בני היקר, אם נכנסת עכשו בסבך כזה, שקשה וכבד לך לתן יצאה לנפשך, ואתה נמצא במקבוי סתום, ראה הדבר הראשון להשתדל לא להתיאש בשום פנים ואפן, ושום דבר שבועולם לא יוכל לשבר אותך, ואף שאני יודע שדבר זה קשה מאוד מאד, כי סוף כל סוף נכנסת בסבוכים כאלו ששוכרים אותך לגמרי, עם כל זאת אם אתה רוצה להתחזק מעמד, ראה לעשות כל מיני מאמצים להתחזק, כי ההתחזקות היא ההצלחה של האדם בין בגשמי ובין ברוחני,

וְעָקַר הָעֵצָה לְהַתְחַזְקוֹת הוּא הַדְּבוּר, שְׁתַּרְגִּיל אֶת
 עֲצָמָךְ לְלָכֶת לְמָקוֹם פָּנוּי שְׂאִין שָׁם בְּנִי-אָדָם,
 וּתְפַרֵּשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתְךָ וְכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ אֱלִיו
 יִתְבַּרֵּךְ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו,
 וְאִז אִם תִּהְיֶה חֲזָק וְאִמִּין בְּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּה,
 אִז תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, כִּי אִין לָךְ עוֹד דְּבַר שְׂמַצִּיל אֶת הָאָדָם כְּמוֹ
 הַדְּבוּר, שֶׁהָאָדָם מַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ
 יִתְבַּרֵּךְ, כִּי עַל-פִּי-רַב מַה שֶׁהָאָדָם שָׁבוּר הוּא רַק
 מִחַמַּת עַקְמֻמִּיּוֹת שְׁנִכְנָסָה בְּלִבּוֹ, שְׂיִישׁ לוֹ קְשִׁיּוֹת
 וְסִפְקוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְזֶה מַה שֶׁהוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרֵי,
 כִּי אִם הָיָה הָאָדָם דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּאַמְתָּה לְאַמְתָּה,
 וְהָיָה יוֹדֵעַ שְׂאִין בְּלִעְדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַּרֵּךְ
 נִמְצָא וְאִין מְבִלְעָדָיו יִתְבַּרֵּךְ נִמְצָא, וּבְכָל תְּנוּעָה
 וְתְנוּעָה שָׁם אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְהִיָּתָה מִחֲשַׁבְתּוֹ
 דְּבוּקָה רַק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אִז אַף פַּעַם לֹא הָיָה מִתְרַחֵק
 מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְאַף פַּעַם לֹא הָיָה נִפְרָד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ,
 וְלֹא הָיוּ לוֹ שׁוּם קְשִׁיּוֹת כָּלֵל, וְלֹא הָיוּ עוֹבְרוֹת עָלָיו
 שׁוּם צָרוֹת, אַךְ בְּשִׁבְלֵי הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן יֵשׁ אֶת
 אֱלוֹ "פְּלָאֵי הַחַיִּים", שְׂיִכְנָסוּ בְּאָדָם כָּל מִינֵי סִפְקוֹת
 וְקְשִׁיּוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְלִבּוֹ מִתְעַקֵּם לְגַמְרֵי, עַד
 שְׁנִכְנָסֵת בּוֹ כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְזֶה מַה שֶׁהוֹרֵס

פלאי החיים

תיג

לו את כל החיים, כי לולא זאת הָיָה הָאָדָם צוֹחֵק
לְגַמְרֵי, כִּי הִנֵּה הוּא כָּאֵן וּלְמַחֵר יִהְיֶה כְּבָר שָׁם,
וְעַל-כֵּן מַה לוֹ לְדַאֵג עַל עוֹלָם עוֹבֵר, אִךְ מִחֲמַת
שְׂאִין לְאָדָם אֲמוּנָה שְׁלֵמָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, מִזֶּה נֶעֱשֶׂה
שְׁלֵבוֹ נִתְעַקֵּם כָּל-כָּף מְאֹד מְאֹד עִם כָּל מִינֵי קִשְׁיוֹת
וּסְפִקוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה עוֹקֵר אֶת עֲצָמוֹ מִשְׂרָשׁוֹ
הָעֲלִיוֹן, וְזֶה אֲשֶׁר הוֹרֵס לוֹ לְגַמְרֵי אֶת הַחַיִּים, וּמַר
וּמְרוֹר לוֹ הַכֹּל, וְרוֹאֶה רַק שְׁחֹר בְּחַיָּו, וְעַל-כֵּן,
אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְצֵאת מִזֶּה, הֲרַגְל
אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת
גְּמוּרָה, כְּמוֹ שְׂיַדְבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו,
וְאִךְ שְׁבִתְחִלָּה יִהְיֶה לְךָ דְבָר זֶה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד,
כִּי יִהְיֶה נִדְמָה לְךָ בְּכָל פַּעַם כְּאִלוֹ אֵין מִי שְׁשׁוֹמֵעַ
אוֹתְךָ וּכְאִלוֹ שְׂאֵתָה מְדַבֵּר אֶל הַקִּיר, כָּל זֶה מִחֲמַת
הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת שְׁנִכְנְסוּ בְּךָ, כִּי הַמְּאֲמִין
הָאֲמִתִּי, אֲשֶׁר מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיוֹדֵעַ שְׂאִין
בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, אֲצִלוֹ אֵין שׁוֹם נִסְיוֹן לְדַבֵּר זֶה,
אֲבָל לֹא כָּל אֶחָד זוֹכֶה לְהִגִּיעַ בְּפַעַם אַחַת לְמִדְרָגָה
זוֹ, וְעַל-כֵּן עוֹבֵר עָלָיו מַה שְׁעוֹבֵר — מְרִירוֹת
דְּמְרִירוֹת, קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְאִי אֶפְשָׁר
לְהַנְצִיל מִזֶּה, כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׁמֵרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ
לְדַבֵּר יוֹם יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת

גמורה כְּאִשֶּׁר יִדְבַר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו,
וְאִז אִם תִּהְיֶה חֶזֶק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּה, אִז תִּרְאֶה
סוּף כָּל סוּף נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא יִתְבַּרְךָ לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה
הַזֹּה, לְהִיּוֹת רָגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה
נִקְרָא אֶצֶל רַבֵּי גַחְמָן מִבְּרֶסֶלֶב, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ,
"הַתְּבוּדוֹת" — הֵינּוּ שְׂיִתְבוּדָד עֲצָמוֹ בֵּינוּ לְבֵין
קוֹנֵנוּ, וְיִשׁוּחַ וִיסָפָר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו
יִתְבַּרְךָ, וְדָבַר זֶה יִבְנֶה אֶצְלוֹ אֶת הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה,
עַד שְׂיִזְכֶּה גַם-כֵּן לְהֶאֱרַת הַשְּׂכִינָה, שְׂיִאִיר עָלָיו
הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא אֹר נוֹרָא וְנִשְׁגָב מְאֹד, שְׂעַל-
יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וּבְאַמֶּת
הַעֲצָה הַזֹּאת הִיא עֲצָה קְלָה וְנִעֲמָה, וְאִם הָיוּ
בְּנֵי-אָדָם מְרַגְלִים אֶת עֲצָמָם לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ הַעֲצָה
הַנִּפְלְאָה וְהַנוֹרָאָה הַזֹּה, הָיוּ נִגְאָלִים כְּכֹר מִזְמַן, אֲךָ
זֶה מִ"פְּלֵאֵי הַחַיִּים", שְׂאִין הָאָדָם יוֹדֵעַ זֹאת, וְאִין
הָאָדָם מְאָמִין בָּזֶה, כִּי גִדְמָה לוֹ שְׂחֻבָל עַל הַזְּמַן,
שְׂאִין מִי שְׂשׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ, וּכְאֵלוֹ אָבָד מְנוּס וְתִקְוָה
מִמֶּנּוּ, וּכְאֵלוֹ הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָב אֶת הָעוֹלָם,
וְזֶה מֵה שְׂהוֹרֵס אֶת הָאָדָם, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה רוֹצֶה

בַּאֲמַת לְצֵאת מֵהַסֶּבֶךְ שְׁנִסְתַּבְּכַתּ בּוֹ, וְאַתָּה רוֹצֵה לְצֵאת מֵהַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁלֶךְ, וְאַתָּה רוֹצֵה לְעֲלוֹת מֵעֵלָה מֵעֵלָה, רְאֵה לְהִרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ בְּעִבּוּדֵי הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְתִהְיֶה קְבוּעַ בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר שָׁעָה קְבוּעָה לְעֵמֹד לְפָנָיו יִתְבַּרְךָ בְּמָקוֹם פָּנוּי שְׂאִין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִסְפֹּר וְתִפְרֹשׁ אֶת כָּל שִׂיחַתְךָ עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִזְ סוּף כָּל סוּף תִּרְדַּךְ כָּל הַחֲלוּדָה מִמֶּךָ, וְהִקְשִׁיּוֹת וְהַסְּפִקוֹת שְׂיִישׁ לְךָ עָלָיו יִתְבַּרְךָ, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְהַתְּגַלּוֹת הַשְּׂכִינָה, שִׁיתְגַּלֶּה עֲלֶיךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצֻמוֹ, וְתִזְכֶּה לְהִרְגִישׁוֹ עֲלֶיךָ, וְאִזְ תִּרְגִּישׁ טַעַם אַחֵר בַּחַיִּים, כִּי מִי שֶׁמְרַגֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה חַי חַיֵּי עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה; אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצֻמוֹ וּמְקַיֵּם אֶת דְּבָרִים אֵלוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה.

.ד

צָרִיךְ שֶׁתִּדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, כִּי חַיֵּי הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הֵם פְּלֵא גָדוֹל, כְּפִי מֵה שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אָדָם וְאָדָם — יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת, קְטָנוֹת וְחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, עַד שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ הַרְּבִיה פְּעָמִים לָמָּה נִבְרָא, וְזֶה בָּא כִּי יֵשׁ לְבְנֵי-אָדָם כָּל-כָּף הַרְּבִיה קְשִׁיּוֹת

וספיקות עליו יתברך, אשר דבר זה עוקר אותו
 לגמרי, ובאמת אמרו חכמינו הקדושים (מדרש
 תנחומא, פרשת בחקותי): מיום שברא הקדוש-ברוך-
 הוא את עולמו, נתאווה להיות לו דירה בתחתונים,
 כי כך היה רצונו יתברך בבריאת עולמו, שדיקא
 בזו הארץ הגשמית בתכלית הגשמיות, שם דיקא
 ימשיכו הצדיקים אלקותו יתברך למטה, עד שיהיה
 נכלל גשמיות המקום דיקא בבחינת למעלה מן
 המקום, בחינת מקומו של עולם, וזו כל מעלת
 הצדיקים, שזכו למה שזכו, עד שיש להם ממשלה
 על המלאכים, והכל מחמת שהם במקום גשמי
 כזה, ומקדשין עצמן כל-כך, ופורשין עצמן מכל
 התאוות, עד שזוכין לאחוז בכסא הכבוד, שהוא
 בחינת מקומו של עולם, ועל-ידי-זה הם מגביהין
 כל המקומות של העולם, שיהיו נכללין בבחינת
 מקומו של עולם, אך מחמת חטא אדם הראשון
 וחטאי הדורות, אי אפשר לאדם לזכות לזה
 בתכלית השלמות כי אם אחר מיתתו כשישוב אל
 העפר דיקא, עד שיתהפך גופו לעפר ממש, שהוא
 בחינת תכלית גשמיות המקום, ואז דיקא ישוב מן
 העפר דיקא לחזר ולחיות בתחית המתים, ולשוב
 לשרשו משם דיקא, להיות נכלל בבחינת למעלה

פלאי החיים

תיז

מן המקום, בבחינת (ישעיהו כו, יט) "הקיצו ורננו שכיני עפר" דיקא, ועקר התקון על ידי הצדיקים הגדולים, שזכו גם בחייהם לאחז בכסא הכבוד, ולהכליל בבחינת מקומו של עולם, וגדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם (חלין ז:), כי אז דיקא הם נכללים יותר ויותר בבחינת מקומו של עולם, ועל-כן אז דיקא הם ממליצים טוב על ישראל, אשר כל קיומנו עתה על ידם, ולכן אם נפלת ונשלכת בעמקא דתהומא רבא, ויש לך קשיות וספקות מה ולמה נבראת, ואיך תוכל לתן עצה לעצמך, ראה לעשות כל מיני מאמצים שבועולם להתקרב אל הצדיקים האמתיים הדבקים בו יתברך בדבקות אמתית, אשר הם זוכים להכליל בו יתברך עוד בחיים חיותם, ומקשרים את העולם הזה לעולם הבא, כי הם כל-כך דבוקים בו יתברך, עד שאינם רואים בשום דבר רק את אמתת מציאותו יתברך, ומקשרים רוחניות וגשמיות, ועל ידם תזכה גם אתה להמשיך על עצמך ערבות, נעימות, ידידות, זיו החיים, ובאמת זה אחד מ"פלאי החיים", שהצדיקים הקדושים האלו אשר זוכים למה שזוכים עוד בחיים חיותם, שיהיו כל-כך נעלמים ונסתרים מעיני כל הבריות, ולא עוד אלא

שְׁבַנֵי-אָדָם יַחֲלֶקוּ עֲלֵיהֶם, וַיִּדְבְּרוּ עֲלֵיהֶם כָּל דָּבָר
 אָסוּר, וַיִּתְלוּצְצוּ מֵהֶם, וַיִּשְׁבְּרוּ אֶת כָּל מִי שְׁרוּצָה
 לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, וְעַל-יַדֵּי-זֶה גּוֹרְמִים לְאֲרִיכוֹת
 הַגְּלוּת, וְעַל-כֵּן רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מֵה לְפָנַיָּךְ,
 אַחֲרֵי שֶׁכָּבַר נִפְלֵת וְנִשְׁלַכְתָּ בְּעַמְּקֵי דִתְהוּמָא רַבָּא,
 וְעַבְרַתָּ עֲבֵרוֹת חַמּוּרוֹת, רָאָה לַעֲשׂוֹת מְסִירוֹת נֶפֶשׁ
 לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמְךָ אֲצֵל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם,
 הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּפֹלְגִים בְּמַעְלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד,
 הַזּוֹכִים לְקִשָּׁר אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה בְּעוֹלָם הַבָּא,
 וְלְהַמְשִׁיךְ רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ
 הָעוֹלָם, וְעוֹשִׂים לוֹ יִתְבָּרַךְ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים, שְׂדֵי יָקָא
 עַל יָדָם תִּזְכָּה גַם אַתָּה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
 הָעֵקֶר תִּשְׁתַּדֵּל לֹא לְהַטְעוֹת אֶת עֲצָמְךָ כָּלֵל, כִּי
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְטַעֵה אֶת הָאָדָם מְאֹד מְאֹד, וּמְרָאָה
 לוֹ כְּאִלוֹ רוּצָה לַעְזוֹר לוֹ, וּלְבִסוּף עוֹקְרוֹ לְגַמְרֵי,
 וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת מְקַרֵּב
 אֶל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם הַנוֹרָאִים וְהַנְּפֹלְאִים הָאֵלּוּ,
 אֲשֶׁר זוֹכִים עוֹד בַּחַיִּים חַיּוֹתָם לְהַמְשִׁיךְ אֶת
 רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעוֹשִׂים
 לוֹ יִתְבָּרַךְ דִּירָה כְּאֵן בְּתַחְתּוֹנִים, כִּי מֵרֵב הָאוֹר הָאֵין
 סוּף אֲשֶׁר מְאִיר בָּהֶם, הֵם מְמַשִּׁיכִים אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ
 אֶל זֶה הָעוֹלָם שֶׁהוּא תְּכֵלִית הַגִּשְׁמִיּוֹת, וּמַגְלִים אֵיךְ

פלאי החיים

טיט

שדומם, צומח, חי, מדבר, הם פסא לאלקותו
יתברך, ודיקא על-ידי-זה משרים את השכינה
בעולם, ומי שזוכה להתקרב אליהם, על-ידי-זה
הם מעלים אותו מתחת המקום והזמן אל למעלה
מהמקום והזמן, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו,
והוא מקרב באמת אל צדיקים אמתיים, שעל-ידי-
זה גם הוא יזכה לשוב בתשובה שלמה, תשובה
אמתית.

ה.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, פי החיים של
האדם בזה העולם הם פלאי פלאים, כי אין האדם
יודע מה ומי ואימת, ומזה באה כל החלישות
הדעת, הירידות והקטנות שעוברות על בני-אדם,
ובאמת צריך שתדע, אשר כל עבודת האדם בזה
העולם היא, כדי שיזכה להכליל באור האין סוף,
שזה עקר התכלית, וזה עקר תענוג עולם הבא, ואי
אפשר להכליל שם כי אם על-ידי שמברר כל
הארבעה יסודות, ומכניע הרע שבהם, שמהם כל
התאוות וכו', ומברר הטוב שבהן, והעקר העולה
על הכל הוא — שיזכה לענוה ולשפלות אמתית,

וְאִזּוּ זֹכָה לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף, וְכָל עֶסְקֵי הָאָדָם כָּל
 מֵה שְׁעוֹסֵק בּוֹ בְּחַיָּיו, אֲפֹלוּ בְּמִלְאָכָה וְעֶסֶק, הַכֹּל
 בְּשִׁבִיל זֶה — כְּדֵי שְׂיִתְבָּרְרוּ אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים עַל-יַדֵּי-
 זֶה, עַד שְׂיַעֲלוּ וְיִכְלְלוּ כָּלֵם בְּשֵׁרֶשֶׁם, וְיִכְלְלוּ עִמּוֹ
 יַחַד בְּאוֹר הָאֵין סוּף, שְׁשֵׁם הוּא תְּכֵלִית וְסוּף שֶׁל
 כָּל הַדְּבָרִים שְׁבָעוּלָם, וְכָל אָדָם כְּפִי מַעֲשָׂיו
 הַטּוֹבִים וְכְפִי קִדְשָׁתוֹ וְטְהָרָתוֹ בְּכָל הַעֲסָקִים
 שְׁעוֹשֶׂה, כְּמוֹ-כֵן זֹכָה לְהַכְלִיל שֵׁם, כִּי מִי שְׁזֹכָה
 לְהִיטִיב מַעֲשָׂיו, וְלִקְדֹשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּתֵכֵלִית
 הַשְּׁלֵמוֹת, עַד שְׁבִטֵל אֶת גּוּפוֹ בְּחַיָּיו בְּתֵכֵלִית, שֶׁהֵם
 צְדִיקֵי הָאֱמֶת, שֶׁהֵם בְּבַחֲיִנַת מַעֲשֵׂה, הֵם זֹכִים תְּכַף
 בְּמִיתָתָם לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף, וְלְהִתְעַנֵּג עַל ה',
 וְלְהַכְלִיל בֵּה', אֲשֶׁרֵי לָהֶם, אֲבָל מִי שֶׁלֹּא קִדְשׁ עֲצָמוֹ
 כָּל-כָּף, וְנִשְׁאַרְהָ בּוֹ עֲדִין אַחֲזִיזַת הַזְּהֵמָה שֶׁל הַגּוּף,
 הוּא צָרִיף לְהִתְבַּלּוֹת בְּעַפָּר, וְלִסְבֹּל מֵה שְׁסוֹבֵל, עַד
 שְׂיִזְדַּכֵּף לְגַמְרֵי, וְאִזּוּ יִהְיֶה נִכְלָל בְּמָה שְׂיִהְיֶה נִכְלָל,
 וְכֵן בְּמִקּוֹם שְׂיִהְיֶה צָרִיף לְהַכְלִיל, וְכֵן כָּל אֶחָד
 לְפִי מְדַרְגָּתוֹ, לְפִי עֲבוּדָתוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, כִּי מִי שְׁטָרַח
 בְּעָרֵב שַׁבָּת וְכוּ', עַל-כֵּן הַכֹּל צָרִיכִין לְחֹזֵר אֶל
 הָעַפָּר, כִּי שֵׁם בְּעַפָּר נִבְחָן וְנִצָּרַף וְנִזְדַּכֵּף כָּל אֶחָד,
 כִּי עַפָּר כָּלוּל מִשְׁתֵּי בַּחֲיִנּוֹת, כִּי הוּא בַּחֲיִנַת עֲנָוָה
 וְשִׁפְלוּת, בַּחֲיִנַת אֵין, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

(סוטה ה:): מי שנעשה שכן לעפר בחייו, וגם עפר הוא תכלית הישות והגשמיות של כל ארבעת היסודות, כי עפר מאנא דכלהו, והאדם נברא בשביל זה עפר מן האדמה, כדי שיזכה לעלות ולהכליל מבחינת עפר – תכלית הגשמיות והישות, לבחינת בטול אל האין סוף, על-ידי שיזכה לקדש ולטהר את עצמו, עד שיבוא לענוה בתכלית הבטול, וישים עצמו כעפר, ואז יזכה להתפשטות הגשמיות גם בחייו, עד שיזכה במותו מיד להכליל באור האין סוף, ואזי תכף כשיהיה נקבר בעפר, יהיה נכלל בענוה של משה, שהוא בחינת עפר, ואז יזכה לשלמותו מיד, להכליל באין סוף, שלשם נסתלק משה, אבל מי שלא זכה לזה בשלמות, צריך להתבלות בעפר, שהוא תכלית הישות, והוא מאנא דכלהו שכולל כל הארבעה יסודות, ושרשה ענוה, בחינת אין, כי "סוף מעשה במחשבה תחלה", ושם צריך להזדכך כל אחד, עד שישוב לבחינת בטול, בחינת ענוה, שהיא בחינת שרש העפר בקדשה העליונה; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, להתקרב אל הצדיק האמת, שהוא בחינת משה, שיזכה עוד בחיים חיותו להכליל בו יתברך לגמרי, ועל-ידי-זה נכלל במקום

שנכלל, ומי שזוכה להתקרב אליו, על-ידי-זה הוא גם-כן ממשיך על עצמו חיים ערבים ומתקים, ולכן אשרי ואשרי מי שזוכה להיות מקרב אל צדיק אמת פזה, שהיא בחינת משה, שנעשה עוד בחיים חיותו בחינת מה, שנעשה שכן לעפר בחייו, על-ידי-זה הוא מתענג בערבות, נעימות, ידידות, זיו, חיות אלקותו יתברך, כי אי אפשר לזכות לטעם טעם מזיו השכינה, כי אם כשזוכה לבטל את עצמו ואת ישותו לגמרי, שאז דיקא נעשה כלי להמשכת זיו שכינת עזו יתברך, וזה "פלאי החיים", שהצדיקים הקדושים האלו אשר זוכים למה שזוכים עוד בחיים חיותם, יהיו כל-כך נעלמים ונסתרים מעיני כל הבריות, ולא עוד אלא שבני-אדם יחלקו עליהם וידברו עליהם כל דבר אסור, ויתלוצצו מהם, וישברו את כל מי שרוצה להתקרב אליהם, ועל-ידי-זה גורמים לאריכות הגלות; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר מה לפניך, אם כבר נפלת ונשלת בעמקי דתהומא רבא ועברת על עברות חמורות ראה לעשות מסירות נפש להחזיק את עצמך אצל הצדיקים האמתיים הקדושים במעלה נוראה ונפלאה מאד, הזוכים לקשר את העולם הזה בעולם הבא, ולהמשיך

תכג

פְּלֵאֵי הַחַיִּים

רוֹחֲנֵי חַיִּוֹת אֵלְקוּתוֹ? תְּבַרֵךְ בְּתוֹךְ הָעוֹלָם.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

אֵלֹהֵי בְנֵי-אָדָם הַמְכַחֲשִׁים כָּל הַנְּסִים
וְאוֹמְרִים שֶׁכֹּל דֶּרֶךְ הַטָּבַע, וְאִם
רוֹאִים אֵיזָה נֶס, הֵם מְכַסִּים הַנֶּס עִם
דֶּרֶךְ הַטָּבַע, שְׂאוֹמְרִים שֶׁזֶה דֶּרֶךְ
הַטָּבָעִים, הֵם פּוֹגְמִים בְּאֱמוּנָה מְאֹד,
וּפּוֹגְמִים בְּתַפְלָה וּבְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהֵם
מְאַרְיָכִים אֶת הַגְּלוּת.

(לקוטי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סז)